

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Schimbării la față a Domnului

Se așează de sărbătoare oștirile cerești și îngerești la masa Mea de cuvânt aici, în Grădina Întâlnirii, în cetatea cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, aduc salutul întâlnirii pentru cei de sus și pentru cei de jos: Pace vouă, pace vouă, pace vouă!

E petrecere cerească și împărătească în ziua aceasta de amintire sfântă pentru creștini, căci după ce Mi-am adunat aproape ucenicii acum două mii de ani am dat să-i fac să înțeleagă prin credință și prin vedere că Eu sunt din cer venit prin naștere din mamă Fecioară, o, că i-am luat pe trei dintre ei și Ne-am suit pe munte ca să-Mi descopăr lor dumnezeirea Mea și slava ei și au văzut ei o clipă îmbrăcarea Mea întru lumină și strălucirea feței Mele în lumină cerească, și iată, suntem cu această zi de amintire sfântă la masă aici, și-Mi las cuvântul sărbătorii ca să Mă împart cu el și să-i bucur și să-i hrănesc din cer pe cei ce-Mi țin calea, o, că niciodată n-a fost să fiu cu ucenicii adunat sau cu mulțimile care umblau după mila Mea, n-a fost vreodată să nu grăiesc lor și să le dau de la Dumnezeu Eu Însumi.

O, fiilor străjeri în cetate aici, ori de câte ori se ridică și se întinde deasupra cortul cel de sărbătoare în grădina Mea cu voi, saltă cu duhul cetele de sfinți și de îngeri, fiilor, și se așează toți pentru mângâiere înaintea cuvântului Meu, căci duhul mângâierii este cuvântul care iese din gura Mea, iar voi îl așezați în cartea sa, și pe cale apoi, spre mângâierea celor ce caută spre voi după Mine, după lucrarea Mea cu voi, o, fiilor.

Așadar, e zi de mângâiere această zi și dau să Mă deslușesc Eu Însumi în mintea și în inima celor ce s-au deprins să Mă caute și să Mă ia de la voi, iar Eu să le spun că este suspin de la ei în cer pentru neîmplinirile cuvântului Meu, căci mintea și inima lor sunt numai pe pământ ca și iubirea lor, o, și e mică iubirea de Domnul, e mică de tot, și tot scade și nu crește și nu se strânge iubire în cer pentru ei.

O, cum să nu grăiesc peste pământ dacă Eu sunt Cuvântul Tatălui? Cum să-Mi pun lucrarea sub tăcere și să nu grăiesc? Dacă nu sunt dorit și așteptat și urmat, o, să nu mai grăiesc? O, nu se poate aceasta, și iată, cuvântul Meu este mereu astăzi precum este scris, și fericit este și va fi cel ce are parte să audă de la Dumnezeu și nu-și împietrește inima ca și cei de demult care au pierit neascultând pentru împlinirea cuvântului Meu de peste ei.

O, de ce, oare, nu este credință și iubire de Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului? O, ce frumos, ce măreț am lucrat și le-am făcut cu cuvântul pe toate atunci când am hotărât cu Tatăl să le facem pe cele ce sunt văzute! Voi grăi la sărbătoarea care vine despre cele văzute și nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, căci trebuie deslușire din cer venită pentru acest adevăr, că pe pământ e mare rătăcirea și mersul omului, dar Eu, Domnul, voi lucra cu cuvântul și voi descoperi tainele acestea și voi privi apoi peste oameni, o, că mult îi voi rușina, căci omul nu trebuie să îndrăznească să iscodească pe Domnul. Dar poate el aceasta?

O, fiilor, o, fiilor, a strigat de două ori Tatăl și a zis peste oameni pe pământ: «*Hristos este Fiul Meu preaiubit, de El să ascultați, căci Eu, Tatăl, întru El binevoiesc!*». O, cine este cel ce ascultă de Fiul Tatălui, trimis să fie văzut cu oamenii pe pământ, și să facă apoi omul după voia Sa faptele vieții și ale purtării ca să se cheme apoi că omul ascultă? De aceea a zis Tatăl când a zis: «*De El să ascultați!*».

O, nu poate omul, nu ascultă ca să fie el fiul lui Dumnezeu prin ascultare. Vine sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara și voi grăi iar și iar slujitorilor de altare ale bisericii și-i voi ruga să nu vândă tainele lui Dumnezeu și turma și neamul și țara, o, să nu le vândă lupilor, căci voi, creștinilor, nu știți și nu vedeți ce se pune la cale la scaunele de sus ale țării

și ale turmei neamului român. O, treziți-vă, că dau mai-marii de peste voi să vă vândă fără de preț stăpânitorului acestui veac, lui antichrist, păstorul lupilor, căci acești slujitori au doar haină de păstori, dar ei sunt lupi care beau și mănâncă și trăiesc pe picior mare ca Anna și Caiafa, lupii din vremea răstignirii Mele și care M-au vândut și M-au dat la moarte ca pe un Miel dat lui Pillat spre cruce, căci toți s-au înfricoșat de măreția Mea, așa cum se tem anti-chriștii de azi de turma și taina ortodoxiei, turma Mea, o, și nu puteau aceia să-și lase moravurile bolnave și păcătoase ca să aleagă ei cele de la Dumnezeu venite pe pământ atunci, și iată, ca și cei de atunci au dat apoi și aceștia de după ei la moarte atâția sfinți, ca să rămână apoi numai ei, numai lupii, și să se dea ei mari peste oameni și peste creștini.

O, fiilor străjeri în cetatea Mea cu voi, le grăiesc acum celor ce Mă iau cuvânt de la voi, și care rămân și au tot rămas în urmă cu împlinirea cuvântului Meu. O, de atâta vreme aștept iubirea din cer să-i lucreze pe ei. Ei însă au multe de făcut pe pământ și nu mai au vreme să-și împodobească viața cea veșnică și să aibă în cer. Le-am spus mereu: «Rămâneți întru iubirea Mea!», așa i-am învățat, căci iubirea Mea e din cer, e din Tatăl, iar iubirea omenească nu dăinuiește, e trecător tot ce iubește omul și cade mereu din iubire omul, și iată, iubirea care cade atât de jos, atât de mult, e fără viață veșnică în ea. Iubirea Mea se apleacă și nu cade, dar iubirea omului se dă mare, stă sus, stă de partea omului, nu de partea iubirii care se apleacă așa cum Se apleacă Dumnezeu, din Care purcede iubirea și lucrarea ei.

Nu pot să mai spun creștinilor: «*Rămâneți întru iubirea Mea, dar și Eu întru a voastră să rămân*». O, nu s-au apropiat, n-au venit să stea la făcut cei care au venit și n-au stat și n-au rămas, căci ca să vii și să fii apoi, aceasta înseamnă altceva, înseamnă să intri la format, la învățat, la lucrat cu Dumnezeu pentru facerea ta și să-L lași pe Domnul să facă din tine un fiu al Său, nu tot tu să dai să-ți fii ție făcător, o, că e vai de soarta celor care nu dau să se lase făcuți după voia Celui ce a zidit omul, și să aibă ce să lucreze cei cărora le-am dat ogoare de lucrat, iar Eu să le dau, și ei să împartă și să aducă rod dacă au fost așezați la lucrarea facerii omului.

O, e primejdios să cauți să pierzi prilejul să fii făcut de Dumnezeu dacă ai venit pe lume om! Ce să facă Dumnezeu cu tine lângă El, cu tine făcut de părinții care ți-au dat trup, și de felul cum te-ai făcut tu cu purtarea, cu mintea, cu toate apucăturile tale cele fără Dumnezeu? Ce să fac Eu cu tine făcut de tine, care n-ai stat la făcut dacă ai venit? O, nu așa îl face Dumnezeu pe om, nu tot el, nu tot omul își este sieși făcător dacă a venit la făcut. Iată, ai rămas cum erai când ai venit, creștine, o, și ce să fac cu tine dacă ții să rămâi cum ești, dacă tot te împrumuți de la duhul lumii?

Omul nu este făcător. Omul trebuie făcut de Dumnezeu după ce a luat trup din părinți. Eu pentru om M-am făcut Om, și apoi M-am făcut pâine și vin ca să Mă iei pe Mine în tine, omule, și nu tot de la satana să iei dacă ai venit la Mine să te scap de satana și de pierzarea cea veșnică. Adam nu L-a ales pe Dumnezeu, ci a ales femeia. Auziți voi ce a făcut și ce face omul cu Dumnezeu? Îl dă deoparte, Îl dă pe o femeie, își alege femeia, măi copii ai lui Hristos, asta face omul, asta a învățat el să facă.

O, fiilor care ascultați, și voi, cei care nu ascultați de cuvântul vieții veșnice, voiesc să vă cunosc că sunteți ai Mei, dar voi stați amestecați cu fiii oamenilor, cu fiii lumii, măi fiilor. O, iată ce vă spun: stați lângă Mine, stați lângă fiii lui Dumnezeu ca să vă cunosc ai Mei pe voi, că iată, trebuie schimbare numaidecât, schimbare în toate, la minte și la inimă, la față și la purtare, ca nu cumva să vă pierdeți de Mine stând printre morți, că morți sunt toți oamenii care nu fac voia lui Dumnezeu pentru viața lor cu Dumnezeu pe pământ.

Grăiesc cu voi, o, fiilor, cu toți cei care dați să vă bucurați de Dumnezeu și să veniți la masa Mea de cuvânt în grădină la sărbători, căci voi sunteți nedumeriți încă pentru pașii voștri de fiecare clipă, dar iată portretul unui creștin care se alege lui Dumnezeu:

Rugăciunea întâlnirii cu Domnul în miez de noapte, și apoi de la mijitul zorilor pentru binecuvânarea zilei. Rugăciunea de seară apoi, și multă rugăciune, după dragoste, dorită și lucrată; portul, chipul, îmbrăcămintea cuvioasă, nelumească zi și noapte, ca fii ai slavei îmbrăcăminte. Apoi hrana după cerințele cele pentru poporul cuvântului Meu din vremea aceasta și nu oricum hrană, nu ceea ce iese din animal sau pasăre, ci numai ca în rai: legume, fructe, poame, semințe, pâine curată, și acestea tot timpul, toată viața, o, fiilor. Apoi strângerea laolaltă pentru slava adusă Domnului întru duhul frăției sfinte. Apoi să nu întrecă lucrarea cea pentru trup pe cea a sufletului. Petrecerea cu fiii lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu, așa este scris în Scripturi, iar dacă nu ascuți, creștine, pieri ca Israel care n-a ascultat să nu stea amestecat cu lumea și cu fiii ei.

Iată, unora li s-a luat din credință, că n-au crezut frumos și sănătos și statornic. Alora li s-au luat puterea cea pentru curățire de patimi și frica de pedeapsă, și aceasta din pricina duhului de judecată, o, fiilor. Spuneam prin trâmbița Mea Verginica la începutul Meu prin ea: *«Creștinilor, nu vă amestecați cu neamurile cele după trup, care sunt din lume și ca lumea, ca nu cumva să vă pierdeți curățenia și sfințenia voastră și ale casei voastre»*, și aceasta am spus-o și Eu, Domnul, acum două mii de ani, și am spus: *«Nu este vrednic de Mine, nu poate fi ucenicul Meu cel ce nu lasă pentru Mine părinți și frați, soți și soții, copii și ranguri, averi și patimi»*.

Neascultarea de cuvântul cel atât de rugător pentru neamestecul cu duhul lumii, această neascultare e mare de tot și peste tot, și iată ce se vede în grădină aici, că vine creștinul cu telefonul în geantă, cu această armă mult mai primejdioasă decât televizorul, vine și-l scoate la vedere aici în grădină și intră pe acest fir lumea la masa Mea de cuvânt, intră prin cel neastâmpărat și ne iubitor de Dumnezeu și de cuvântul lui Dumnezeu. O, nu se poate! E grădina Domnului aici, nu e loc pământesc aici, iar dacă nu vă doare de Domnul ca să părăsiți duhul lumii din voi și lumea care intră de peste tot în voi și nu vă doare că toate au o plată bună sau rea pe pământ, și apoi în cer, iată, ne iubirea de Dumnezeu vă desparte de Domnul, nu-L iubiți pe El, nu ascultați de El ca niște fii, nu stați de partea Lui cu viața și cu iubirea, iar Eu stau la masă aici cu cei din cer, fiilor, și nu se poate masă amestecată, că iată, veniți fără haină de nuntă, fără pregătire, fără ascultare pentru pregătire, o, și nu v-ați despărțit de păcat și de hrana care nu merge pentru fiii poporului Meu de azi, popor pregătit să-Mi pregătească slava cu care Mă voi arăta lângă el curând, curând, după cum am rostit Eu această făgăduință pentru cel din urmă popor al Meu.

O, fiilor, trebuie să fiți cumiți când veniți la masa Mea de cuvânt cu sfinții cu care Mă port din cer și până aici. Stau deasupra aici cu cele nouă ceruri, cu toată slava lor, căci cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu au fost din vecii și sunt ele locașurile Domnului și ale sfinților Lui și ale cetelor îngerești și cerești. Grijile lumești nu trebuie să vă biruiască inimile. Fiți cumiți întru totul și mereu, căci stați la masă cu sfinții dacă veniți la masa Mea. Nu ieșiți pe poartă cu dorirea și cu mintea în vremea statului la masa cuvântului, dar nici să fiți căutați de cei din lume, o, că voi aveți prieteni și prietene în lume și nu vă mai cunoașteți că sunteți cu Dumnezeu. Nu e ca în lume aici, în această grădină, iar voi trebuie să fiți și să vă purtați ca la Domnul acasă, că altfel sunt trași la răspundere străjerii grădinii pentru neordinea care s-ar vrea de la unii veniți neștiind cum să vină, neștiind încă, și iată, nu știu creștinii cum se stă aici în sărbători când se strâng să stea alături la masă cu sfinții din cer.

Se schimbă cerul la față, o, fiilor: Ce ziceți voi că sunt norii albi când se înșiră deasupra pe albastrul cerului? Ce taină poartă ei? Cine îi poartă? O, ei ascund slava Domnului și se înșiră la porunca Domnului deasupra aici ca să acopere ei taina celor nouă ceruri, o, fiilor din cetate care știți tainele Domnului cu voi în vremea aceasta. Răzbat cerurile și Mă arăt cu lucrarea cea scrisă a cuvântului Meu și Mă vestesc vouă cu ea. Numai veselie și bucurie ar fi să fie pe fața creștinului, căci am spus: *«Bucurați-vă și vă veseliți și fiți fericiți când lucrați*

voia Domnului!». Iar dacă altfel lucrați și sunteți, iată, vă faceți apăsare unii altora, o, și nu e așa statul cu Domnul și cu frații, nu, fiilor, nu.

Voi grăi la sărbătoarea mamei Mele Fecioara, voi grăi de păcatul cel de sub fața posomorâtă. Nu este pentru creștini fața posomorâtă și mohorâtă, și doar pentru cei fricoși este ea, iar frica stă alături cu pedeapsa, așa este scris.

Privesc la voi de lângă Mine cei doi slujitori cu care Mă port în cele nevăzute ale face-rii, fiilor, Moise și Ilie, și iată ce vă spun ei vouă:

— *O, faceți-I Domnului popas cu voi, o, fiilor în această cetate așezați de Domnul aici. Faceți loc slavei Domnului cu voi și zidiți aici veșnicia Lui și a voastră. Cetele de îngeri păzitori înconjoară aici nevăzut slava cetății Domnului și Domnul e cu voi. Pace vouă, o, pace vouă vă spunem și noi de lângă Domnul în ziua aceasta de mare sărbătoare a slavei Lui de pe atunci cu noi! Amin.*

— Acum, fiilor, Eu, Domnul, rostesc peste voi și scriu cu voi binecuvântare pentru pregătirea sărbătorii și pentru sărbătoarea apoi a mamei Mele Fecioara, iar voi veți fi insuflați de sus pentru această gătire sfântă, și spun acum iarăși:

Cei ce dau să vină cu Noi și cu voi la masa cuvântului aici, aceia să pună făgăduință înaintea Mea că Eu sunt și voi fi Dumnezeuul lor și că ei vor asculta de acum înainte de rânduiala cea pentru poporul cuvântului Meu din vremea aceasta și vă vor fi aproape vouă și Mie după voia Mea. Și acum, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

06/19-08-2023